

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h55' sáng thứ Ba ngày 30/11/2021.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 717

“KHÔNG HIỂU RÕ PHẬT PHÁP THÌ CHÂN THẬT LÀ KHỔ”

Hòa Thượng muốn nói: Chúng ta phải hiểu rõ Phật Pháp chứ không được hiểu một cách lơ mờ, hiểu một cách chung chung. Thấy người ta tụng Kinh thì mình tụng Kinh, thấy người ta niệm Phật thì mình niệm Phật, thấy người ta ăn chay thì mình ăn chay nhưng mình không hiểu một cách rõ ràng, đến khi gặp thứ khác có vẻ hữu hiệu, linh nghiệm hơn thì bỏ ngay. Cho nên nhà Phật nói rất rõ về những cương lĩnh tu học để chúng ta nhập môn.

Trước khi đến với Phật, dĩ nhiên chúng ta phải bắt đầu bằng niềm tin, nhưng tin rồi thì phải hiểu, hiểu rồi thì phải hành (*thực nghiệm*), rồi thực chứng. **Tín – Giải – Hành – Chứng**: “*Giải*” là để thực nghiệm cho “*Tín*”, “*Hành*” là để thực nghiệm cho “*Giải*” (*hiểu*), “*Chứng*” là để chứng nghiệm cho “*Hành*”.

Thí dụ, chúng ta đã học hơn 700 đề tài thì hơn 700 lần tôi đã đọc bài sám hối tam nghiệp Thân - Khẩu - Ý. Tất cả lỗi lầm, sai trái của chúng ta đều ở nơi ba nghiệp này. Trước khi vào học, ngày nào học tôi cũng đọc để nhắc nhở chúng ta rằng mỗi một ngày những lỗi lầm sai phạm của chúng ta đều ở nơi ba nghiệp Thân - Khẩu - Ý chứ không phải đọc để sám hối tiêu nghiệp. “*Hữu khẩu vô tâm*”, có miệng mà không có tâm thì làm sao mà tiêu được nghiệp! Ngày ngày chúng ta đọc để biết những sai phạm, những sai lầm, những ác nghiệp hàng ngày chúng ta tạo ra đều từ ở nơi ba nghiệp thân khẩu ý. Hàng ngày chúng ta phải cẩn thận kiểm soát ba nghiệp:

THÂN: Sát, đạo, dâm. Nghiệp này rất nặng nề.

KHẨU: Miệng nói dối, nói lưỡi đôi chiều, nói lời thêu dệt, nói lời hung ác.

Ý: Tâm tham, sân, si

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta lập biểu đồ, một bên là Thập Thiện, một bên là Thập Ác. Mỗi ngày chúng ta xem coi biểu đồ dao động về bên Thập Thiện hay đang ngã về Thập Ác. Nếu biểu đồ ngã về Thập Ác thì đáng lo rồi!*”. Đây là một sự cảnh tỉnh. Trong “*Kinh Nhân Quả*” Phật nói: “*Dục tri tiền thế nhân, kim sanh thọ giả thị. Dục tri lai thế quả, kim sanh tác giả thị*”. Muốn biết nhân quá khứ ta đã làm gì thì hãy nhìn vào ngay hiện tại, ta tiếp nhận bản cùng khổ đau hay an vui hạnh phúc đều là do nhân quá khứ đã tạo. Muốn biết quả đời sau của chúng ta, hãy nhìn vào nhân hiện tại mà chúng ta đã tạo.

Mới đến tuổi này, đến lúc này, sau hơn 10 năm nghe theo lời Hòa Thượng và làm theo Ngài, tuy chưa làm giống Ngài nhưng tôi đã thấy hậu báo, một sự an bài vô cùng thù thắng. Không có lý gì để chúng ta nghi ngờ! Cả một đời của Hòa Thượng đã chuyển đổi một cách ngoạn mục. Bản thân tôi, thực sự tôi cảm thấy rất mỹ mãn, không có gì phải phiền não. Phiền não cá nhân thì đương nhiên phải có. Nhưng ý niệm thành bại, được mất, tốt xấu, hơn thua thì tôi có rất rất ít. Chúng ta may mắn tiếp nhận được Phật pháp, hiểu rõ Phật pháp nên kết quả rất tốt. Cái hay của mình là cho dù ngày mai mình chết, ngày hôm nay mình vẫn y như vậy mà làm, vẫn khởi thiện tâm làm lợi ích chúng sanh.

Chúng ta không vì dịch bệnh triền miên, không vì khó khăn mọi bề mà mau mau đóng cửa đê tu. Bây giờ có nhiều người muốn đóng cửa tu để được yên thân. Nếu vậy thì những năng lượng tích cực bị tắt mất. Khi những năng lượng tích cực bị mất thì làm sao mà hóa giải được dịch bệnh, thiên tai? Cho nên hiểu rõ Phật pháp thì mới làm được, không hiểu rõ Phật pháp thì không làm được. Trên tinh thần Phật Pháp Đại Thừa, dù ngày mai ta chết nhưng ta vẫn phải tích cực làm việc thiện lành, làm ra những năng lượng tích cực để xua tan đi những xấu ác. Người có năng lực làm lợi ích cho nhiều người thì điều đó rất tốt.

Chúng ta phải hết sức cẩn trọng khi tiếp nhận. Chúng ta nhầm tưởng đó là Phật pháp nhưng đó không phải là Phật pháp. Miệng là Phật pháp nhưng tâm là tâm ma thì pháp họ nói ra là pháp ma. Phật pháp phải được nói trên tâm của Phật thì pháp đó mới là Phật pháp. Tâm ma là tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, hưởng thụ năm dục sáu trần, tham sân si mạn. Đó là tâm ma. Họ hô hào người khác cúng dường, bố thí, phóng sinh nhưng bản thân họ nhận càng nhiều càng tốt. Vậy thì không có lợi ích.

Nhà Phật chúng ta không có chú trọng ở khẩu giáo mà phải chú trọng ở thân giáo. Trong **“Kinh Vô Lượng Thọ”** có câu: **“Dĩ thân tác trức”**, lấy thân mình làm gương, phải làm ra biểu pháp để làm gương cho chúng sanh. Hòa Thượng nói một câu rõ ràng hơn: **“Hoàn thiện chính mình để ảnh hưởng chúng sanh”**. Chúng ta muốn ảnh hưởng chúng sanh thì chúng ta phải hoàn thiện bản thân, phải chuẩn mực trong mọi góc độ. Chỉ cần chúng ta qua loa, phóng túng một chút thì chúng ta đã không nhận ra. Nếu chúng ta lúc nào cũng ở trạng thái kiểm soát thì sẽ nhìn thấy hết mọi thứ: Đây có phải là tự tư tự lợi không? Đây có phải là danh vọng lợi dưỡng không? Đây có phải là tham sân si mạn không? Người lúc nào cũng luôn kiểm soát mình thì nhận ra hết.

Hôm nay sai phạm rồi lại sám hối, ngày mai sai phạm rồi lại sám hối. Đó không phải là sám hối. Sám hối là ăn năn những lỗi lầm đã qua và không bao giờ tái phạm. Hòa Thượng nói: **“Phải hiểu rõ Phật pháp”**, có nghĩa là chúng ta phải hiểu rõ nguyên lý nguyên tắc mà Phật dạy. Ví dụ: Chúng ta nghe đến từ **“buông xả”** liền buông hết nghĩa vụ, trách nhiệm của mình. Hòa Thượng nói: **“Nếu vậy thì Thích Ca Mâu Ni Phật khi xưa không cần bốn ba suốt 49 năm thuyết pháp không ngày nào ngơi nghỉ. Các vị tra “Đại Tạng Kinh” xem Phật có nghỉ ngơi ngày nào không?”**. Chúng ta thấy Hòa Thượng Tịnh Không có nghỉ ngơi ngày nào không? Trong hơn 60 năm qua, Hòa Thượng chưa từng nghỉ ngơi một ngày, cả đời giảng Kinh thuyết pháp. Ngài tu hành nghiêm túc cả một đời. Tuy Ngài chưa ra đi nhưng Tịnh Tông Học Hội và nhiều đạo tràng chuyên tu Tịnh

Độ trên thế giới đã tôn xưng Ngài là Tổ Sư thứ 14 của Tịnh Độ. Đối với pháp môn Tịnh Độ trong thời hiện đại, Ngài có công lớn nhất. Ngài cả một đời xiển dương Tịnh Độ, xiển dương văn hóa truyền thống.

Bây giờ chúng ta đang học Phật Pháp của Phật hay Phật Pháp của ma? Phật Pháp nói ra là của Tổ Sư Đại Đức nói hay là của Ma Vương nói? Người nói ra là ai? Thầy của người đó là ai? Thầy của Thầy người đó là ai? Chúng ta đừng khờ khạo! Một số người mạo danh Hòa Thượng, đặt ảnh Hòa Thượng ở phía trước. Sau khi họ đã nổi tiếng, đã có chỗ đứng thì họ không hề nhắc đến Hòa Thượng nữa. Chúng ta phải cẩn trọng khi tiếp nhận Phật pháp. Họ nói pháp nhưng chúng ta phải xem: Cả đời họ có tu Tịnh Độ hay không? Thầy của người đó cả đời có tu Tịnh Độ hay không? Chúng ta tìm hiểu thì liền biết họ có chánh mạch hay không, lời của họ có đáng tin hay không.

Chúng ta làm mọi việc đều vì lợi ích chúng sanh, điều này không chướng ngại chúng ta tu Tịnh Độ. Đến bây giờ mọi người thấy tôi có bị chướng ngại gì về Tịnh Độ không? Lúc nhỏ, tôi đến chùa của Hòa Thượng Khánh Anh. Ngài là Tổ sư, là vị pháp chủ năm 1954. Hòa Thượng Khánh Anh cả đời niệm Phật. Lúc còn là thanh niên, Ngài đi bộ từ Quảng Ngãi vào miền Nam, cứ tá túc nương nhờ dân du. Ngài về tá túc tại một chòi tranh với một vị Tổ. Từ đó trở đi, Ngài chưa một lần trở về quê hương. Ngài xuất gia gần như là “*cắt ái li gia*” một cách tuyệt đối như vậy, tu hành chỉ niệm Phật.

Từ khi bắt đầu tiếp nhận giáo huấn của Hòa Thượng Tịnh Không, tôi chỉ nghe Hòa Thượng, không nghe bất cứ một người nào khác, không đọc bất cứ một quyển sách nào khác, đọc thử cũng không đọc. Cả tủ sách của tôi chỉ là sách của Hòa Thượng Tịnh Không, sách của Ngài Lý Bình Nam và sách của Tổ Sư Ấn Quang.

“*Tự hành, hóa tha*”, tự mình tu và giúp người khác, giúp người hạnh phúc, giúp người vượt qua khổ đau, những việc này không chướng ngại chúng ta tu hành. Cả một đời Hòa Thượng đã làm qua, đến sau cùng Ngài vẫn là niệm Phật. Biết bao nhiêu người được nương nhờ vào sự “*tự hành hóa tha*” của Ngài mà biết đến Phật Pháp, biết đến tu hành.

Đến đời chúng ta, nếu ai cũng tự tư ích kỷ, chỉ lo cho việc niệm Phật vãng sinh của mình thì đến thế hệ tương lai ai sẽ là người giúp họ tu hành? Có người nói: “*Tôi vãng sanh trước, tôi về Cực Lạc, gặp Phật, thành Phật, nghe pháp, chứng ngộ Vô Sanh rồi tôi sẽ quay trở lại độ chúng sanh*”. Có chắc là họ sẽ vãng sanh không? Một ngày ở Cung Trời Đao Lợi bằng 100 năm ở thế gian. Họ ở Cực Lạc, nghe Phật nói Pháp, được ở trong Thiên Định, chứng quả Vô Sanh rồi quay trở lại Ta Bà để độ chúng sanh thì đã 5 - 6 triệu năm rồi. Vậy thì chúng sanh ở thế gian này còn có cơ hội để được tiếp độ nữa hay không?

Hòa Thượng nói: “*Nếu mà nói buông xả thì Thích Ca Mâu Ni Phật đã buông xả, Ngài đâu phải cực khổ 49 năm dân du khắp mọi nơi để hóa độ chúng sanh*”. Hòa Thượng Tịnh Không trong suốt hơn 60 năm qua, nơi nào Ngài cũng đến. Cho nên chúng ta phải hiểu cho đúng tinh thần của Phật Pháp là “*vị tha vô ngã*”. Thứ nhất là “*vị tha*”, lợi ích người, “*vô ngã*” là không có mình, không có ý niệm vì mình. Thậm chí chúng sanh được giải thoát hết mà mình không giải thoát cũng không sao, đó là tinh thần “*vị tha vô ngã*”. Thế gian rất

nhều người đã làm được tinh thần “**vị tha vô ngã**” đó. Thời chiến tranh, các chiến sĩ kéo pháo trong lúc nguy cấp đã lấy thân mình chèn pháo, sẵn sàng hi sinh công hiến cho Tổ quốc.

Người ngày nay tự tư ích kỉ, đố kị, không biết đến Tam Quan, Ngũ Luân, Ngũ Thường. Trong mấy trăm người niệm Phật, mấy người được vãng sanh? Thầy Thái Lễ Húc giảng năm 2010: “*Đời trước, trẻ nhỏ gặp người lớn thì cúi đầu chào cung kính, con cháu đi mời Ông Bà, Bố Mẹ ăn cơm. Bây giờ, trẻ nhỏ gặp người lớn thì không chào hỏi mà chỉ quay lại cười một cái. Nó cười một cái đã là phước rồi đấy! Thời nay, Bà nội phải năn nỉ cháu ăn cơm. Ba mươi năm nữa thì Ông Bà phải đến trước mặt con, hỏi xem con có muốn ăn uống gì không*”.

Tại sao Hòa Thượng phải cực lực, tích cực nhắc nhở, cả một đời xiển dương Tịnh Độ, nhưng cả một đời cũng đề xướng hiểu đạo? Chúng ta thấy Hòa Thượng có làm sai không? Chúng ta học “**Kinh Vô Lượng Thọ**” để làm gì? Trong “**Tịnh Nghiệp Tam Phước**” thì phước đầu tiên là “**Hiếu dưỡng Phụ Mẫu, phụng sự Sư Trưởng, từ tâm bất sát, tu Thập Thiện Nghiệp**”. Hòa Thượng còn nói: “**Thế giới Cực Lạc là thế giới của hiếu kính. Bạn không hành hạnh hiếu kính thì bạn vĩnh viễn không có cơ hội về Cực Lạc**”. Người không hành hạnh hiếu kính mà còn cản trở thì có cảnh giới của ma đề về.

Phật nói: “**Báo ân, báo oán, đòi nợ, trả nợ**”. Muốn hóa giải những ân oán này, ngoài việc tích cực tu hành thì còn phải giáo dục và phải giáo dục từ trong thai giáo. Nếu thai nhi đến báo ân mà được dạy từ trong thai giáo thì ân đó sẽ càng lớn hơn. Nếu thai nhi đến báo oán mà được giáo dục từ trong thai giáo thì báo oán sẽ chuyển đổi thành báo ân.

Có Phật tử nói với tôi: “*Thưa Thầy, bây giờ con phải làm sao? Con của con mê game lắm, nó bỏ nhà đi rồi. Hồi nhỏ nó ăn chay niệm Phật cùng con. Sao bây giờ nó lại bỏ nhà đi?*”. Họ không biết “**tự hành hóa tha**”, tự mình tu và mình còn có thể giúp cho người khác, “**hóa tha**” có nghĩa là hóa độ cho người khác. Tinh thần Bồ Tát Đạo là như vậy, phải là Bồ Tát mới về được Cực Lạc. Tôi đã từng nói: “**Người vãng sanh về Cực Lạc thì phước báu phải bằng phước báu của Phật A Di Đà. Toàn tâm toàn lực nghĩ về chúng sinh thì phước báu bằng Phật A Di Đà**”.

“**Tự hành hóa tha**” không có gì chướng ngại, tự mình tu, mình giúp người khác hạnh phúc. Cả một đời của tôi, từ khi tôi biết đến Hòa Thượng, tôi chỉ chuyên tâm học theo Hòa Thượng. Chí ít là tới lúc này tôi vẫn đọc, vẫn nghe theo lời Ngài. Khi mở lớp dạy tiếng Hán, tôi cũng lấy cuốn “**Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục**” để dạy. Cuốn sách đó rất dày, tôi phải dạy “**hết nhiệm kỳ**” thì mới hết. Có rất nhiều giáo trình hay về dạy tiếng Hán nhưng tôi không dùng vì xen tạp. Chúng ta phải nhất hướng như vậy! Đó cũng là làm ra để mọi người thấy.

Bao nhiêu vị Phật, bao nhiêu vị Bồ Tát đến thế gian này, các Ngài đều cực lực “vị tha vô ngã”, đều hết lòng vì chúng sinh, dùng tất cả những phương tiện quyền xảo nhất, khéo léo nhất, viên mãn nhất để tiếp độ chúng sinh.

Tôi thấy lớp học chữ Hán buổi sáng Chủ nhật tuần trước quá tuyệt vời! Trong cuốn *“Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục”* có một đoạn rất hay: *“Nguyên tắc tu học của pháp môn Tịnh Độ là Phát Tâm Bồ Đề, một lòng chuyên niệm. “Một lòng” chính là một phương hướng, một tâm ý. Cái gì là “Tâm Bồ Đề”? Ngoài cái tâm tuyệt đối cầu vãng sanh ra, còn phải mỗi niệm dùng những phương tiện khéo léo nhất, đem pháp môn niệm Phật giới thiệu cho người khác. Đây chính là Tâm Bồ Đề”*.

Đây chính là *“tự hành hóa tha”*, đem chuẩn mực của người niệm Phật đi làm việc lợi ích chúng sinh, để người ta nhìn vào sự chuẩn mực. Người niệm Phật là như thế! Người niệm Phật không đi chướng ngại người khác, đi đánh đổ người khác. Hòa Thượng đề xướng niệm Phật và học tập đạo đức văn hóa truyền thống. Họ niệm Phật nhưng lại bảo người ta bỏ đi văn hóa truyền thống. Vậy họ là đệ tử Phật hay đệ tử ma? Chờ xem họ vãng sanh như thế nào? Nếu chỉ *“một lòng chuyên niệm”* thì Tổ Sư Đại Đức đâu phải dùng những phương tiện khéo léo nhất để tiếp độ chúng sinh.

Tổ Sư Ấn Quang cách chúng ta mới 100 năm. Ngài cả một đời chỉ niệm một câu *“A Di Đà Phật”*. Ngài lấy chữ **“CHẾT”** để nhắc nhở mình rằng thời gian không nhiều. Cả đời Ngài cực lực in sách thiện, hầu như không in sách Phật. Ngài in số lượng cực lớn những cuốn sách như: *“Cảm Ứng Thiên”*, *“An Sĩ Toàn Thư”*, *“Dục Hải Hồi Cường”*, *“Liễu Phàm Tứ Huấn”*.... Lúc đầu Hòa Thượng Tịnh Không không hiểu vì sao Tổ Sư cả đời niệm Phật mà chỉ in sách thiện, sau đó Ngài mới hiểu bây giờ phải có sách thiện để giúp người ta làm thiện.

Người ta chỉ lo cho việc vãng sanh của mình, nhưng con cháu đưa thì ăn nhậu, bán nhà, đưa thì bất hiếu họ cũng mặc kệ. Như vậy có được không? Làm sao mà được! Vãng sinh Cực Lạc là Bồ Tát Bất Thoái Chuyển. *“Kinh A Di Đà”* nói: *“Đâu phải thiện căn, phước đức, nhân duyên ít mà về được nước kia!”*. Ở thế gian này không làm Bồ Tát thì có về được Cực Lạc để làm Bồ Tát không?

Hòa Thượng Tịnh Không đi khắp nơi trên thế giới, lên cả các diễn đàn quốc tế, lên cả diễn đàn Liên Hiệp Quốc để thúc đẩy xúc tiến nghiên cứu, góp ý với mọi người làm thế nào để thế giới hài hòa, hạnh phúc. Ngài có bị xen tạp không? Ngài không xen tạp, vẫn một câu *“A Di Đà Phật”* niệm đến cùng.

Mười mấy năm qua tôi bôn ba, chuyên tu Tịnh Độ, chuyên giảng nói về Tịnh Độ, đó là *“tự hành”*. Tôi khuyến khích người làm việc thiện, thực hành hiếu đạo, hiếu kính Cha Mẹ. Đó là *“hóa tha”*. Bây giờ chúng ta đang cùng nhau học 1200 đề tài Hòa Thượng Tịnh Không giảng về Tịnh Độ. Tôi mở lớp dạy chữ Hán cũng là theo học Tịnh Độ, dùng cuốn sách *“Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục”*. Tất cả đều không chướng ngại Tịnh Độ.

Cho nên Hòa Thượng nói: *“Học Phật pháp phải tường tận, hiểu rõ nguyên lý nguyên tắc, hiểu rõ những điều trọng yếu mà Phật đã làm, đã dạy mình. Nếu xả bỏ hết thì Thích Ca Mâu Ni Phật đâu phải bôn ba thuyết Pháp 49 năm”*. Hòa Thượng nói: *“Từ lâu tôi muốn về tìm cái chòi tranh để niệm Phật. Nếu lúc nào không còn người nghe tôi nói thì tôi sẽ làm, nhưng bây giờ còn người nghe tôi nói cho nên tôi không thể”*

làm như vậy". Nếu buông xả chỉ cầu vãng sinh cho riêng mình thì Ngài không phải bôn ba hơn 60 năm qua. Chúng ta thấy Ngài có bị xen tạp cách tu đâu! Ngài không học Tiến sĩ nhưng nhiều trường Đại học danh giá trên thế giới tặng Ngài bằng Tiến sĩ. Ngài nói: **"Với tôi thì không cần bằng Tiến sĩ đó nhưng vì chúng sinh nên tôi nhận"**. Để tham gia những diễn đàn Quốc tế thì Ngài phải tham gia với thân phận của Giáo sư, học giả. Đó là Ngài dùng phương tiện khéo léo nhất để thực hiện Tâm Bồ Đề của mình.

Hòa Thượng nói: **"Không hiểu rõ được chân thật nghĩa của Phật thì đau khổ vô cùng tận"**. Làm không đúng thì không chỉ một mình ta khổ mà còn liên lụy đến biết bao nhiêu người cũng khổ theo. Tôi nhớ cách đây 7 - 8 năm, họ đi lạy người này, lạy người kia: **"Đừng mời Thầy Vạn Tây nữa, để Thầy ở nhà niệm Phật vãng sanh. Như vậy tốt hơn!"**. Lúc đó chưa có một lớp học văn hóa truyền thống, chưa một ngôi trường nào ra đời. Vậy thì lời nói đó là lời thiện hay lời ác? Lời nói đó là lời của người học Phật hay lời của ma? Ngày nay, các hoạt động học tập đã nở rộ: Lớp học chuẩn mực của người xưa để dạy con có gần 300 người, lớp học **"Con đường đạt đến Nhân sinh Hạnh phúc"** có hơn 200 người, lớp học Nữ Đức, lớp học chữ Hán, lớp học lịch sử Việt Nam và nhiều lớp học khác. Các con ở nước ngoài cũng được học chuẩn mực của người xưa, các trường học đạo đức cũng mở ra. Lớp của chúng ta cũng học được hơn 700 đề tài rồi. Nếu 7 - 8 năm trước, mọi người hợp tác với họ, đẩy tôi về đây thì không biết tôi vãng sanh hay vãng lai? Chắc chắn vãng lai rồi! Đó là lời khuyên của người học Phật hay lời khuyên của người học với ma?

Biết bao nhiêu người đã bỏ Hòa Thượng, đã niệm Phật 18 năm rồi mà còn bỏ niệm Phật để tu luyện pháp khác. Đó là bởi vì họ không có nền tảng, không biết Phật Pháp thuần chánh. Muốn biết được Phật Pháp thuần chánh thì chúng ta phải xem người dẫn đạo đó là ai, Thầy của người đó là ai, cả đời họ tu như thế nào. Chúng ta theo học Hòa Thượng, Thầy của Hòa Thượng là Ngài Lý Bình Nam, Thầy của Ngài Lý Bình Nam là Tổ Ấn Quang. Cả cuộc đời tu hành của các Ngài như thế nào? Bài hôm nay, chúng ta mới đọc cái tựa đề thôi đã hết giờ rồi, vẫn chưa vào bài.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!